

Львівській Обласній Раді чинять опір

Львів. — Тут в понеділок, 14-го травня, заступник голови Обласної ради Богдан Горинь провів нараду з учасниками представників церковних комітетів УКЦ та УПЦ (державної) міста Нестерова. У нараді брали участь також голови Нестерівської Районної та Мисської Районної міської Рад, голови Районного і Мисського виконавчих комітетів і уповноважений в справах релігії Ю. Решетилко.

Зберігається напруженість щодо використання храмів у місті. Представники УПЦ після тривалих переговорів погодилися відмовитися від комплексу монастиря Отців Василіянів храму Різдва, який є греко-католицькою святинією, і розпочати негайне будівництво своєї церкви. Всю чергу Мисська та Районна ради і Облвиконком виявили готовність максимально сприяти цьому будівництву.

Католики і православні відхилили пропозицію, щоб храм Різдва тимчасово використовували вірні обох конфесій (доки будуватиметься нова церква). Частково була підтримана інша пропозиція Обласної ради — закрити храм Різдва до завершення будівництва, використовувати в цей час дві менші дерев'яні церкви, розділивши їх між громадами. Представники обох церков погодилися на цю пропозицію, але агресивні настрої віруючих у Нестеріві загрожують зривом досягнутих домовлень. У зв'язку з цим до греко-като-

лицької громади міста Нестерова звернувся Архiepіскоп Володимир Стернюк. Він закликав вірних не допускати агресивних дій та захоплення храму, а вичекати, коли це буде зроблено законним шляхом.

В п'ятницю, 11-го травня, Держкомвидав зареєстрував нову газету львівської Обласної ради „За Віільну Україну“, а міністерство зв'язку мало провести перересстрацію передплатників партійної газети „Вільна Україна“ з метою розподілу фондів між цими двома газетами. Однак за наказом ЦК КПУ рішення про реєстрацію нової газети скасовано. Новий наказ Держкомвида заборонив розподіл передплатників, скасував домовленість про друку газети на базі „Вільної України“, вимагаючи змінити назву. Правда, новий газеті обіцяють допомогу — папір на 100-тисячний наклад, але тим обіцянкам уже ніхто не вірить.

З цього приводу президія львівської Обласної ради прийняла звернення до виборців і передплатників, у якому закликає висловити ставлення народу до ситуації з газетою Обласної ради.

Призначена Львівською Обласною радою комісія для перевірки майна в соборі св. Юра 15-го травня знову не була допущена в собор пікетувальниками (державної) православної громади. Пікетування було організоване Єпископатом УПЦ.

Вшанували математика із ЗСА

Д-р В. Петришин (справа) з дипломом почесного члена Крайового Математичного Товариства, що його він отримав від д-ра В. Фрушича (зліва).

Нью Йорк. — Тут в суботу, 21-го квітня, у домі НТШ відбулося святочне передавання диплому почесного члена відновленого в 1989 році Київського Математичного Товариства д-рові Володимирові Петришині, професорові Раттерського університету, яке на доручення Управи товариства, перевів д-р Вільгельм Фрушич, член-кореспондент Академії Наук УРСР.

Після короткого вступного слова д-р Фрушич прочитав зміст диплому, в якому сказано: „Київське Математичне Товариство на своєму засіданні, що відбулося 5-го червня 1989 року обрало Володимира Васильовича Петришина своїм почесним членом на відзнаку його видатних досягнень у математиці“. Диплом підписали д-р М.П. Корнійчук (президент) і д-р М.У. Кратко (вчений секретар).

Приймаючи диплом, д-р В. Петришин щиро подякував Київському Математичному Товариству за високе відзначення і звернувся із закликом до вчених з різних ділянок в Україні і діаспорі зробити все можливе, щоб українська наука вишляла із ізоляції і стала інтегральною частиною світової науки.

Присутній в залі академік Ігор Скрупник, директор Інституту Прикладної Математики і Механіки в Донецькому університеті, в своєму короткому слові погратулював д-рові Петришині за його відзначення та висловив своє переконання, що в короткому часі українська наука і культура займуть своє належне місце у мозаїці світової науки і культури. Подібну думку висловив також д-р Ярослав Падок, голова НТШ.

Отці Василіяни в Нью Йорку продовжують тижневі радіопередачі

Нью Йорк. — Усім відома і популярна радіопередача оо. Василіянів при церкві св. Юра була перервана в місяці лютому, коли радіостанція перейшла в інші руки, що усунули усі чужомовні програми і перейшли всього до наспіву мови.

Радіопрограма оо. Василіянів у Нью Йорку проводиться від 1944 року. Хоча в Нью Йорку дуже коштовно проводити радіопрограму, о. Патрік Ківи Пашакові, ЧСВВ, парохів церкви св.

Юра і керівникові програми вдалося підписати контракт з станцією WEVD AM на хвилі 1050, що є однією з найсильніших станцій в Нью Йорку зі силою 50,000 ватт. У вечірній порі програми цієї станції доходять до Канади і до Південної Кароліни. Українські передачі будуть передавані у четвер, о. год. 10:30 ввечора до 11-го год. Перша програма буде 7-го червня. Ця українська програма є заплачена добровільними датками слухачів. Отці Василіяни надіють, що поширюючи число слухачів, допоможуть втримати тижневу передачу з Нью Йорку для української східної частини Америки.

Особи, які хочуть підтримувати українську передачу оо. Василіянів в Нью Йорку, можуть писати на адресу: St. George Radio Hour, 33 East 73 St., New York, N.Y. 10003.

ВШАНОВАНО ПАМ'ЯТЬ С. ПЕТЛЮРИ

Монтреаль, Кве. (ОУПС) — Заходами місцевого Об'єднання Прихильників ДП УНР під головуванням Галини Сенишин відбулося 9-го травня в соборі св. Софії зібрання членів, на якому крім інших справ відзначено роковини трагічної смерті св. п. Симона Петлюри, Головного Отамана й голову Директорії УНР.

Доповідь п.з. „С. Петлюра й сучасність“ вголосив проф. Ярослав Рудницький, голова Світового ОП ДП УНР.

МОЛОДІ ПОЕТИ В НТШ

Нью Йорк. — Наукове Товариство ім. Т. Шевченка влаштує зустріч з молодими поетами з України: Олександром Гриценком, кібернетиком по фаху, і Максимом Стріхою, фізиком. Поети читатимуть свої твори та поговорять про сучасні поетичні в Україні у п'ятницю, 25-го травня, в год. 6:30 ввечора, в домі НТШ.

Польський уряд незадоволений становищем Л. Валенси

Варшава, Польща. — Польський уряд вважає, що виступи керівника „Солідарності“ Леха Валенси, в яких він різко критикує його, не служать „загальнонаціональним інтересам“, а лише дискредитують уряд в очах народу.

Останнім часом Л. Валенса перейшов від закликів прискорити реформи і зробити їх „менш болючими“ для населення країни до різкої критики уряду, який практично цілком складається з представників інтелігенції, яка протягом останніх років підтримувала „Солідарність“.

Виступаючи перед робітниками у Гданську, де зародився незалежний профспілковий рух, Лех Валенса заявив, що йому „стидно за польський уряд“. У відповідь на це представники уряду Малгожата Незабитовська сказала на пресовій конференції: „Валенса практично оголосив нам війну. Ми ж, з свого боку, зовсім не маємо наміру оголошувати війну Валенсі“. Вона підтвердила також, що останнім часом виявилися серйозні розходження між Л. Валенсою і прем'єр-міністром Тадеушем Мазовецьким, який свого часу був одним з найближчих прихильників і дорадником Валенси.

На відміну від Т. Мазовецького, якому доводиться

нині вирішувати складні справи державного керівництва в обставинах численних труднощів „перехідного періоду“, Леху Валенсі, який не має на своїй голові такої відповідальності, легше на цьому фоні виступати в ролі „захисника інтересів трудового народу“.

Лідер „Солідарності“ закликає, зокрема, „рішуче прискорити“ процес передавання державних підприємств в приватні руки і усунути комуністів з місцевих органів влади. При цьому Валенса, очевидно, не бере на себе відповідальності за неминучі негативні наслідки подібного різкого переходу — такі як безробіття, зростання цін, інфляція. Саме цим, а не політикою польського уряду в загальному незадоволені польський народ. Однак саме в цьому Валенса обвинувачує уряд.

Відносини між нинішнім польським урядом і Валенсою почали погіршуватися після того, як керівник „Солідарності“ заявив, що найближчим часом збирається висунути свою кандидатуру на пост президента Польщі. Пізніше Валенса відмовився від своїх слів, сказавши, що його „неправильно зрозуміли“ і що єдине його бажання — прискорити процес економічних реформ в країні.

Кореспондент „Вашінгтон Пост“ відвідав Лубянку

Москва. — Акредитований в Москві кореспондент американської газети „Вашінгтон Пост“, Майкл Даббс, був мабуть першим закордонним кореспондентом, який отримав дозвіл офіційно відвідати і оглянути головну квартиру КГБ на площі Дзержинського в Москві.

М. Даббс, у супроводі керівника недавно створеного управління інформації цієї вкритої несласовою установи, генерала КГБ Александра Карбайнова, керівника п'ятого головного управління, яке займається боротьбою з „антикомуністичною діяльністю“, — пише Даббс, але вже в 1989 році нібито було переіменоване на „відділ охорони конституції“, — мав змогу оглянути приміщення КГБ і обмінятися думками про працю теперішніх органів безпеки.

Згідно зі словами кореспондента, після п'яти років існування горбачовської перестройки і демократизації, особи, які хочуть підтримувати українську передачу оо. Василіянів в Нью Йорку, можуть писати на адресу: St. George Radio Hour, 33 East 73 St., New York, N.Y. 10003.

На думку Даббса, „політика відкритих дверей“ в

Даббс вийшов з автомобіля і пішов до головного входу головної квартири.

У фойє старого, але добре втриманого будинку кидався в очі великий білий гіпсовий бюст Юрія Андропова, який керував цією установою від 1967 до 1982 року, тобто до часу вибору його на генерального секретаря ЦК КПСС після смерті Леоніда Брежнєва. У підніжжя бюсту лежав букет живих квітів. Як підкреслює Даббс, Андропов один із небагатьох колишніх керівників КГБ, якого поважають в середовищі цієї установи.

Ген. Карбайнов повідомив Даббса, що частина Лубянки буде незабаром відділена і відкрита для організованих публічних екскурсій. Зацікавлені можуть оглянути бюро Ю. Андропова і музей КГБ. Є також заплановане відкриття меморіальної експозиції для вшанування пам'яті жертв сталінського терору, що його кагебісти вважають відірваним 30-річним явищем, яке не має жодного відношення до решти історії існування комуністичної імперії.

На думку Даббса, „політика відкритих дверей“ в

М. ГОРБАЧОВ ЗУСТРІНУВСЯ З ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРОМ ЛІТВИ

Москва. — Генеральний секретар ЦК КПСС і президент СРСР Михайл Горбачов зустрівся і розмовляв півтори години з прем'єр-міністром Литви Казімею Прунскісе, яка прибула до Москви з більшою делегацією до якої входять члени її кабінету та деякі політичні дорадники, або члени Верховної Ради.

Зустріч відбулася в четвер, 17-го травня, а описля Прунскісе зустрілася з кореспондентами, західними і союзовими, щоб поінформувати їх про хід розмови. Вона думала, що сама розмова була позитивною і потрібною, не зважаючи на те, що союзовський керівник і далі домагався відкликання акту незалежності і виходу із Союзу, проголошеного 11-го березня цього року, обіцяючи, що всі інші справи будуть позитивно поладжені шляхом переговорів. Обидві сторони, прем'єр-міністр Прунскісе і союзовський пресове агентство ТАСС, підкреслили труднощі, які, очевидно існують між становленням центрального уряду в Москві і литовського уряду в Вільнюсі. Зрештою, заявила Прунскісе, „яні я сама, ані члени делегації Литви не можуть вирішити цієї справи. У цій справі засідатиме литовський уряд і парламент і остаточне рішення буде винесено ще цього тижня“.

Поінформовані особи кажуть, однак, що рішення про сповіщення процесу незалежності Литви вже було прийняте на засекреченому засіданні уряду і президентської ради і що Прунскісе поехала його до Москви, щоб переконати М. Горбачова про потребу

переговорів і відкликання економічної блокади. Очевидно, Москва позитивно поставилася до зміни політики в Литві, бо такий оборот справи звільнить М. Горбачова від зовнішнього тиску під час вершинної конференції у Вашингтоні. Литва запропонувала сповільнити справу незалежності і виходу із Союзу, аналогічно новобранців в союзовській армії, але не може зрештитувати із самого стремління до незалежності, що могло б підірвати авторитет Литви у переговорах не тільки з М. Горбачовим, але з багатьма іншими закордонними державами. Прунскісе сказала М. Горбачову, що сам акт незалежності не може бути проблемою переговорів і що Горбачов не ставив цієї справи як передумову до дальших розмов.

Прем'єр Литви не скривав нічого перед кореспондентами і заявив, що переговори з М. Горбачовим були „трудні“, бо ще день перед тим він називав нас „політичними авантюристами“, але перемг здоровий глузд та допомогли присутні державного секретаря ЗСА в Москві, куди він прибув на переговори у справі скорочення озброєння і надання вершинної конференції між М. Горбачовим і президентом ЗСА Джорджем Бушем. Проблема Литви не була вигідною справою, ані для Москви, ані для Вашингтону. Як Москва поступатиме після вершинної конференції покищо не відомо, — кажуть політичні спостерігачі, серед яких є мало таких, які вірять у ширість М. Горбачова і центрального уряду в Кремлі.

Е. Шеварднадзе попереджує Прибалтику

Нью Йорк. — У вівторок увечері, 15-го травня, телевізійна компанія Сі-Бі-Ес передала частину з інтерв'ю, яке її диктор Ден Реттер взяв у міністра закордонних справ СРСР Едуарда Шеварднадзе. Між іншим Шеварднадзе заявив, що Прибалтика повинна добиватися відокремлення „в рамках нашої конституції“. На випадок порушення цього принципу запанує анархія, підкреслив він.

Агенство АП назвало цю заяву „зловещою“, маючи на увазі, що Кремль і далі намагається, щоб Литва, Латвія і Естонія відмовилися від своїх декларацій незалежності і добивалися відокремлення від СРСР на підставі недавно проголошених Москвою процедурних норм. Норми ш передбачають референдум у даній республіці, п'ятирічний процес переговорів з Москвою і голосування у Верховній Раді СРСР, яка не обов'язково задовольнить бажання даної республіки вийти зі складу Союзовського Союзу.

Республіки Прибалтики заявляють, що оскільки во-

ни ніколи добровільно не виходили до складу СРСР, цей пункт конституції їх не стосується. Шодо „анархії“, про яку говорив у вівторок Шеварднадзе, то перша спроба створити хаос у Прибалтиці була зроблена саме промосьовськими елементами, а не прихильниками незалежності: мова йде про недавні заворушення в Ризі і Таллінні, які голова Ради міністрів Естонії Едгар Савісаар назвав спробою перевороту.

Найбільші заворушення відбулися у вівторок в Ризі, де кілька тисяч прихильників Москви, в тому числі понад сто тисяч старшин і сотні слухачів військових училищ в цивільному, намагалися увірватися в будинок Верховної Ради Латвії. Натопи складався переважно з росіян, які розмахували червоними прапорами і кричали „Союзовський Союз!“

В той же день приблизно на 50 підприємствах Латвії відбулися двогодинні страйки, учасники яких протестували проти курсу на незалежність, втягнутого латвійським парламентом.

У СВІТІ

У НАЙВАНЬШОМУ ВІДСТУПІ від політики апартеїду уряд Південної Африки проголосив у середу, 16-го травня, що відкриває доступ для всіх громадян країни до досі сегрегованих державних лікарень. Це несподіване повідомлення оголосила в парламенті міністер крайового здоров'я Ріна Вентер і воно було останнім кроком у програмі політичної зміни, яку започаткував президент Ф.В. де Клерк, який в цей час перебуває на офіційних відвідинях в Західній Європі та каже їхнім провідникам, що він поважно трактує справу поступового демонстрації апартеїду. Р. Вентер заявила, що ліжка у всіх шпиталях повинні бути доступними для всіх людей. Вона також сказала, що це нове рішення буде негайно введено в життя, але підкреслила і те, що буде виготовлено та запропоновано візирокі, щоб перевести цю зміну упорядкованим і спокійним шляхом.

ФЕДЕРАЛЬНІ ТА СТЕЙТОВІ уряди Західної Німеччини погодилися на створення „Німецького фонду об'єднання“ в сумі 70 біл. дол. для фінансування східнонімецької застарілої економічної системи та її крихких основ. Створення нового фонду не вимагає підвищення податків і вже це бодай тимчасово заспокоїло західнонімецьких громадян, що кошти об'єднання не впадуть повністю на їхні кишені. Однак остаточного кошторису об'єднання Німеччини ще не зроблено, що відразу підхопила опозиція, тобто партія соціал-демократів.

„УКРАЇНА ПРОСТЯГАЄ ВАМ РУКУ І БЛАГОСЛОВИТЬ ВАС ЗА ВАШІ ДОБРІ ДІЛА“

Група учасників пресової конференції на летовищі біля літака. Посередині В. Яворіський. Четвертий справа — К. Масик (Фот: ред. М. Коломисць)

Джерзі Сіті, Н.Дж. — (О. Кузьмич). — Такими зворушливими словами закінчив Володимир Яворіський, свою подяку українській спільноті в ЗСА і Канаді та усім членам акції допомоги Рухові та дітям Чорнобиля на летовищі ім. Кеннеді у четвер, 17-го травня, коли це вдруге пригостовано до висилки в Україну 134 тонн ліків, вітамінів, лікарського устаткування та шприці, призначених для жертв трагічної катастрофи у Чорнобилі. Літак мав відлетіти наступного дня.

Один з найбільших транс-портних літаків Аерофлоту „Руслан“ приземлився на летовищі у вівторок, 15-го травня, у безпосередньому леті з Києва, що тривав 11 годин і 15 хвилин. У ньому, крім 20 осіб залоги, прилетіли В. Яворіський, тепер депутат до Верховної Ради УССР, Коростантін Масик, заступник голови Ради Міністрів УССР, і Анатолій Біланенко, головний інженер конструкторського бюро ім. О. Антонова, що збудувало цей велетенський транспортний лі-

так. На летовищі вітали прилет літака представники місії УССР при Об'єднаних Націях з амбасадором Геннадієм Удоваском, як також представники Фонду Допомоги НРУП і Допомоги Дітям Чорнобиля, Надія Матківська і проф. Тарас Гунчак.

Н.Матківська провела в четвер, 17-го травня пресову конференцію, яка відбулася біля вантажного літака, вже на вантажівково-

Закінчення на стор. 3)

„Україна...“

(Закінчення зі стор. 1)
го цінними пацками, вартістю 7 мільйонів дол. Тим разом, як це вона заявила, вітаючи присутніх гостей і пресу — це в більшості ліки та дитячі харчі, що їх подарували окремі українські і американські харитативні організації. Цю цінну допомогу, здобуто завдяки широкій акції, яку вели члени нашої спільноти, а в першу чергу члени Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля. Н. Матківська вела пресову конференцію англійською та українською мовами з уяви на те, що там були представники американських організацій.

Після короткого слова д-ра Зенона Матківського, який з радістю привітав від себе та всіх українських лікарів цей другий транспорт ліків та іншої допомоги жертвам атомової катастрофи в Чорнобилі, але рівночасно заявив, що лікарі мають щораз більше відомостей про нові захворювання і застрахує їх збільшення, зокрема лейкомі та лімфосаркоми. Тому ліки є й надалі конче потрібні та акція такої допомоги із ЗСА не може перерватися.

Опісля говорив відомий телевізійний проповідник д-р Роберт Шулєр, який дякував усім тим, які розпочали цю, таку благородну акцію та обіцяв, що не лише у своїх телевізійних програмах говоритиме про це величезне нещастя, але допомагатиме активно з вірою в те, що приходить нова ера, в якій серця цілого людства будуть битися разом, незалежно від того, чи люди вірять у Бога, чи ця віра щойно у них пробуджується.

Проф. Т. Гунчак ствердив, що найважливіше вже сталося з хвилиною, коли прилетів до Нью-Йорку, другий літак, тепер вже навантажений добром і ліками для українських дітей. Він висловив надію, що завдяки присутньому тут К. Масикові вкорті можна буде вилетіти третій літак, на який вже залишається частина придбаних ліків та вітамінів, що тепер не вмістилися.

К. Масик в імені уряду УССР і українського народу подякував усім харитативним та релігійним організаціям, які своєю людяністю та добрим серцем поспішили допомогти жертвам великої трагедії України. Зокрема дякував родині Матківських, проф. Т. Гунчаківі і заявив, що перебуваючи вчора в Організації Об'єднаних Націй, він звернувся до цілого світу рятувати жертв Чорнобиля об'єднаними силами.

Представник сенатора Білла Бредлі Ровз Брунетто відчитала теплий привіт від кожного приятеля українців, у якому сенатор ствердив, що день 26-го квітня 1986 року буде завжди днем жалоби, а ширини трагедії Чорнобиля досі невідомі. Він, однак, не вагається міряти біль поодиноких родин і подає як приклад лише долю однієї української родини, що втратила потерпіла від аварії в Чорнобилі. З великим признанням, він висловився про цю групу українців, яка з таким завзяттям старалася допомогти своїм нещасним братам та запевнив їх про свою всецільну підтримку.

Лук Гінгстон від Фондуції Brother's Brother з Пітсбургу, передаючи дари у вартості 50,000 дол. сказав, що хоча він не є українцем, але його як і інших американців, докраю порушила трагедія українського народу і він хоче якнайбільше допомогти.

Від несприятного амбасадора УССР до ООН передав усний привіт Олександр Буцько. Д-р Ярослав Шудрак, представник Комітету Сприяння НРУП з Канади, який привіз як дар канадських українців, один мільйон одноразових шприців для застриків, заявив, що канадські українці працюють над тим, щоб якнайбільше допомогти цій важкій акції і надіється, що невдовзі прибуде безпосередньо до Канади окремих транспортних літаків, щоб повезти в Україну допомогу українських канадців жертвам катастрофи в Чорнобилі. Він закликав також, щоб ця акція об'єднала всіх українців у світі тому, що вона є кончею для рятунку української субстанції.

Д-р Ігор Савчук подав до відома, що заходами Товариства урологів, членом якого він є, в літак знаходяться для використання хворим ліки та урологічні інструменти даровані фірмами Олімпікс, СР Борд, Кук Уролоджікал і Сквіб на суму 44,000 дол., але завважив, що це шойно початок акції, яка веде далі і на яку він має широкий та широкій відгук.

Марія Савчак, голова Союзу Українок Америки, передала Н. Матківській в імені своєї організації чек на допомогу дітям Чорнобиля у вартості 20,000 дол. і побажала успіхів у цій корисній праці, а Н. Матківська подякувала усім особам та організаціям, що склали свої дари для дітей Чорнобиля в грошах і товарах, як Гайніц, що передала 20 тонн дитячих продуктів, Америкен Вайтман Продакт, Сплітс і Спліт, Пітсбург Пейнт, Гоффман Ля Руш, Сміт Клайн, Сквіб та інші. Окремо дякувала вона представниці Католицької Місії сестри Маргарет Грін за можливість переховання товарів у складах місії.

Найбільше, однак, залишилися в пам'яті присутніх на цій пресовій конференції слова В. Яворівського, який, застерігаючи, всім своїм серцем та усіма почуваннями є зажди та в кожних обставинах там в Україні у зараженні на довгі роки радіацією Народичах, та інших містах киянської області.

„Це другий літак, що веде допомогу жертвам Чорнобиля, — сказав він, — але суму 44,000 дол., але завважив, що це шойно початок акції, яка веде далі і на яку він має широкий та широкій відгук.“

Марія Савчак, голова Союзу Українок Америки, передала Н. Матківській в імені своєї організації чек на допомогу дітям Чорнобиля у вартості 20,000 дол. і побажала успіхів у цій корисній праці, а Н. Матківська подякувала усім особам та організаціям, що склали свої дари для дітей Чорнобиля в грошах і товарах, як Гайніц, що передала 20 тонн дитячих продуктів, Америкен Вайтман Продакт, Сплітс і Спліт, Пітсбург Пейнт, Гоффман Ля Руш, Сміт Клайн, Сквіб та інші. Окремо дякувала вона представниці Католицької Місії сестри Маргарет Грін за можливість переховання товарів у складах місії.

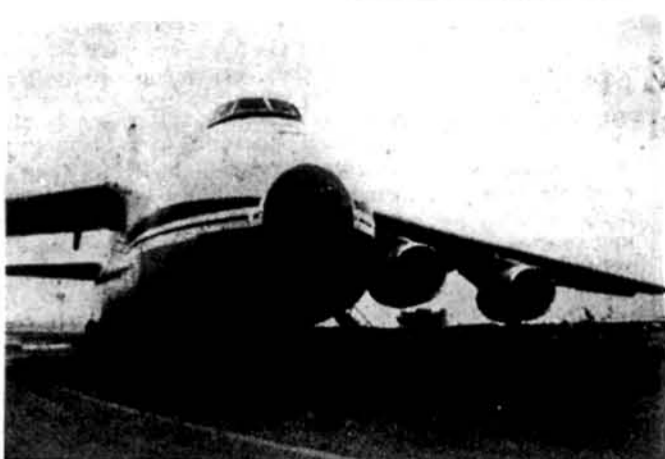
Найбільше, однак, залишилися в пам'яті присутніх на цій пресовій конференції слова В. Яворівського, який, застерігаючи, всім своїм серцем та усіма почуваннями є зажди та в кожних обставинах там в Україні у зараженні на довгі роки радіацією Народичах, та інших містах киянської області.

„Це другий літак, що веде допомогу жертвам Чорнобиля, — сказав він, — але суму 44,000 дол., але завважив, що це шойно початок акції, яка веде далі і на яку він має широкий та широкій відгук.“

Марія Савчак, голова Союзу Українок Америки, передала Н. Матківській в імені своєї організації чек на допомогу дітям Чорнобиля у вартості 20,000 дол. і побажала успіхів у цій корисній праці, а Н. Матківська подякувала усім особам та організаціям, що склали свої дари для дітей Чорнобиля в грошах і товарах, як Гайніц, що передала 20 тонн дитячих продуктів, Америкен Вайтман Продакт, Сплітс і Спліт, Пітсбург Пейнт, Гоффман Ля Руш, Сміт Клайн, Сквіб та інші. Окремо дякувала вона представниці Католицької Місії сестри Маргарет Грін за можливість переховання товарів у складах місії.

Найбільше, однак, залишилися в пам'яті присутніх на цій пресовій конференції слова В. Яворівського, який, застерігаючи, всім своїм серцем та усіма почуваннями є зажди та в кожних обставинах там в Україні у зараженні на довгі роки радіацією Народичах, та інших містах киянської області.

„Це другий літак, що веде допомогу жертвам Чорнобиля, — сказав він, — але суму 44,000 дол., але завважив, що це шойно початок акції, яка веде далі і на яку він має широкий та широкій відгук.“

Літак Аерофлоту 124 „Руслан“

Ладують дитячу їжу у скринях до транспортного літака „Руслан“

Д-р Р. Шулєр промовляє в часі пресової конференції. На задньому плані Р. Брунетто, представниця сен. Б. Бредлі

суму 44,000 дол., але завважив, що це шойно початок акції, яка веде далі і на яку він має широкий та широкій відгук.

Марія Савчак, голова Союзу Українок Америки, передала Н. Матківській в імені своєї організації чек на допомогу дітям Чорнобиля у вартості 20,000 дол. і побажала успіхів у цій корисній праці, а Н. Матківська подякувала усім особам та організаціям, що склали свої дари для дітей Чорнобиля в грошах і товарах, як Гайніц, що передала 20 тонн дитячих продуктів, Америкен Вайтман Продакт, Сплітс і Спліт, Пітсбург Пейнт, Гоффман Ля Руш, Сміт Клайн, Сквіб та інші. Окремо дякувала вона представниці Католицької Місії сестри Маргарет Грін за можливість переховання товарів у складах місії.

Найбільше, однак, залишилися в пам'яті присутніх на цій пресовій конференції слова В. Яворівського, який, застерігаючи, всім своїм серцем та усіма почуваннями є зажди та в кожних обставинах там в Україні у зараженні на довгі роки радіацією Народичах, та інших містах киянської області.

„Це другий літак, що веде допомогу жертвам Чорнобиля, — сказав він, — але суму 44,000 дол., але завважив, що це шойно початок акції, яка веде далі і на яку він має широкий та широкій відгук.“

Марія Савчак, голова Союзу Українок Америки, передала Н. Матківській в імені своєї організації чек на допомогу дітям Чорнобиля у вартості 20,000 дол. і побажала успіхів у цій корисній праці, а Н. Матківська подякувала усім особам та організаціям, що склали свої дари для дітей Чорнобиля в грошах і товарах, як Гайніц, що передала 20 тонн дитячих продуктів, Америкен Вайтман Продакт, Сплітс і Спліт, Пітсбург Пейнт, Гоффман Ля Руш, Сміт Клайн, Сквіб та інші. Окремо дякувала вона представниці Католицької Місії сестри Маргарет Грін за можливість переховання товарів у складах місії.

Найбільше, однак, залишилися в пам'яті присутніх на цій пресовій конференції слова В. Яворівського, який, застерігаючи, всім своїм серцем та усіма почуваннями є зажди та в кожних обставинах там в Україні у зараженні на довгі роки радіацією Народичах, та інших містах киянської області.

„Це другий літак, що веде допомогу жертвам Чорнобиля, — сказав він, — але суму 44,000 дол., але завважив, що це шойно початок акції, яка веде далі і на яку він має широкий та широкій відгук.“

Марія Савчак, голова Союзу Українок Америки, передала Н. Матківській в імені своєї організації чек на допомогу дітям Чорнобиля у вартості 20,000 дол. і побажала успіхів у цій корисній праці, а Н. Матківська подякувала усім особам та організаціям, що склали свої дари для дітей Чорнобиля в грошах і товарах, як Гайніц, що передала 20 тонн дитячих продуктів, Америкен Вайтман Продакт, Сплітс і Спліт, Пітсбург Пейнт, Гоффман Ля Руш, Сміт Клайн, Сквіб та інші. Окремо дякувала вона представниці Католицької Місії сестри Маргарет Грін за можливість переховання товарів у складах місії.

Найбільше, однак, залишилися в пам'яті присутніх на цій пресовій конференції слова В. Яворівського, який, застерігаючи, всім своїм серцем та усіма почуваннями є зажди та в кожних обставинах там в Україні у зараженні на довгі роки радіацією Народичах, та інших містах киянської області.

„Це другий літак, що веде допомогу жертвам Чорнобиля, — сказав він, — але суму 44,000 дол., але завважив, що це шойно початок акції, яка веде далі і на яку він має широкий та широкій відгук.“

ДОПОМОГА В УКРАЇНУ

На з'їзді Президії Головної Управи Організації Українських Жінок у Великій Британії було вирішено присвятити акцію „8-го березня“ реальній допомозі матері й дитині в Україні.

Цілий тиждень був поділений на округи, розіслані інструкції Гурткам. Допомога полягала у збиранні фінансів, медикаментів, спорошкованого молока, мила, порошку до прання, одягу, іграшок для дітей.

На початку січня акція набрала розмаху завдяки жертвенності громадянства, активності Головної Управи, а зокрема зорганізованого жіноцтва.

Збірка була настільки ефективною, що ми змогли заповнити дві вантажні машини з наміром вилетіти одну до Києва, а другу — до Львова.

10-го березня зібралось чимало жіноцтва й громадянства в Лондоні біля пам'ятника Володимира Великого, щоб „випроводити“ тягарівки й водіїв з фірми „Дельта“. Біля пам'ятника збиралися діти у вишиваних сорочках з жовто-блакитними прапорами, та дві молодіші з ганцувальної групи „Орлик“ в гуцульських одягах.

Отже д-р С. Орач — УКЦ, отці протопресвітери М. Галиця й С. Богатирь, почесна голова ОУЖ А. Остап'юк, колишня (перша) голова ОУЖ О. Єнкала.

Побіч Володимира Великого майорять прапори: національної Організації Українських Жінок Великобританії та англійський. Тут же збоку на полотні зазначено англійські фірми, які пожертвували на нашу ціль різні речі, пролунала пісня: „За Україну, за її волю“... Настрий святочний. Публіка зустрічає піджаками, тріумфом, а для Організації Українських Жінок у Великій Британії гордістю, що саме ми піднесли питання реальній допомозі знеможеної економічними станом України й своєю настановою піддала надію нашим сестрам і братам в готовності українців діяти на допомогу своїм сестрам і братам в Україні.

Завданням Ірини Терлецької й Лесі Дяківської було подати, що саме було у вантажних автах. Під загальні оплески, вони звітвали. До 9-го березня збірка принесла: 53,435.32 фунтів стерлінгів. Тягарівки вмістили 1395 коробок, вага — 18,960 кг. коробок: медицини — 133, медичного приладдя — 316, лікарських речовин — 66 (приблизно 30,000 пар), мило — 91. Одяг, іграшки, папір, олівці — 286, шприци і голки — 508 (понад мільйон шприців і голок).

Танцювальна група „Орлик“ з Манчестера збрала 4,000 ф. с. Шкільні

Б. Крушельницька назвала акцію „8 березня“ „Зовом крові“, подякувала жертовцям, згадуючи їх тих, які цілковито відійшли від українського громадянського життя, але дали свою лепту для фомогни сестрам і братам в Україні.

Завданням Ірини Терлецької й Лесі Дяківської було подати, що саме було у вантажних автах. Під загальні оплески, вони звітвали. До 9-го березня збірка принесла: 53,435.32 фунтів стерлінгів. Тягарівки вмістили 1395 коробок, вага — 18,960 кг. коробок: медицини — 133, медичного приладдя — 316, лікарських речовин — 66 (приблизно 30,000 пар), мило — 91. Одяг, іграшки, папір, олівці — 286, шприци і голки — 508 (понад мільйон шприців і голок).

Танцювальна група „Орлик“ з Манчестера збрала 4,000 ф. с. Шкільні

Б. Крушельницька назвала акцію „8 березня“ „Зовом крові“, подякувала жертовцям, згадуючи їх тих, які цілковито відійшли від українського громадянського життя, але дали свою лепту для фомогни сестрам і братам в Україні.

Завданням Ірини Терлецької й Лесі Дяківської було подати, що саме було у вантажних автах. Під загальні оплески, вони звітвали. До 9-го березня збірка принесла: 53,435.32 фунтів стерлінгів. Тягарівки вмістили 1395 коробок, вага — 18,960 кг. коробок: медицини — 133, медичного приладдя — 316, лікарських речовин — 66 (приблизно 30,000 пар), мило — 91. Одяг, іграшки, папір, олівці — 286, шприци і голки — 508 (понад мільйон шприців і голок).

Танцювальна група „Орлик“ з Манчестера збрала 4,000 ф. с. Шкільні

Б. Крушельницька назвала акцію „8 березня“ „Зовом крові“, подякувала жертовцям, згадуючи їх тих, які цілковито відійшли від українського громадянського життя, але дали свою лепту для фомогни сестрам і братам в Україні.

Завданням Ірини Терлецької й Лесі Дяківської було подати, що саме було у вантажних автах. Під загальні оплески, вони звітвали. До 9-го березня збірка принесла: 53,435.32 фунтів стерлінгів. Тягарівки вмістили 1395 коробок, вага — 18,960 кг. коробок: медицини — 133, медичного приладдя — 316, лікарських речовин — 66 (приблизно 30,000 пар), мило — 91. Одяг, іграшки, папір, олівці — 286, шприци і голки — 508 (понад мільйон шприців і голок).

Танцювальна група „Орлик“ з Манчестера збрала 4,000 ф. с. Шкільні

Б. Крушельницька назвала акцію „8 березня“ „Зовом крові“, подякувала жертовцям, згадуючи їх тих, які цілковито відійшли від українського громадянського життя, але дали свою лепту для фомогни сестрам і братам в Україні.

Завданням Ірини Терлецької й Лесі Дяківської було подати, що саме було у вантажних автах. Під загальні оплески, вони звітвали. До 9-го березня збірка принесла: 53,435.32 фунтів стерлінгів. Тягарівки вмістили 1395 коробок, вага — 18,960 кг. коробок: медицини — 133, медичного приладдя — 316, лікарських речовин — 66 (приблизно 30,000 пар), мило — 91. Одяг, іграшки, папір, олівці — 286, шприци і голки — 508 (понад мільйон шприців і голок).

діти вислали дітям в Україну листи й малюнки, а Леся Мулька з Лестеру й Ларса Гуменов з Лондону прощали листи, які вони написали своїм ровесникам. Обидвом водіям були подаровані вишиті сорочки й рівночасно власникові згаданого фірми, Філові Панкестові, який подякував за дарунок та склав привітання Лесі й Ірині за працю з посвятою в кампанії, що за короткий час дала подивугідний вислід.

У будинку Товариства Св. Софії, була влаштована виставка малюнків шкільної дитини і листів, світлин з процесу пакування тягарових авт та реклам англійською мовою, завдяки яким багато англійських фабрик і фірм включилися в нашу кампанію.

Діти церемоніально занесли до тягарівки іграшки, листи, малюнки.

Мистецький керівник фольклорного ансамблю „Весели музики“ з Києва, що саме перебував у Лондоні у своєму слові, дякуючи в імені киян, сказав: „Ваші серця і наші серця б'ються однаково, бо на такій жист здатні тільки люди глибокої любові до нещасної України. Сердечна Вам подяка і слава Україні!“

Тоді пролунала з їх уст пісня: „Наша дума, наша пісня, не вмере, не загине...“ Пісня додала нам віри у воскресіння правди й колишньої могутньої Київської Держави.

Вищезгадані Душпастирі провели молитву й посвятили вантажні авта, що вилетіли в далеку дорогу.

Грімким: „Ще не вмерла Україна“ закінчено офіційне „вираження“ тягарівки.

Для нас, порівняно малої групи українців акція „8 березня“ була тріумфом, а для Організації Українських Жінок у Великій Британії гордістю, що саме ми піднесли питання реальній допомозі знеможеної економічними станом України й своєю настановою піддала надію нашим сестрам і братам в готовності українців діяти на допомогу своїм сестрам і братам в Україні.

Тягар авта супроводжує журналіст англійського недільного часопису „Сандей Експрес“ Аскольд Крушельницький й Леся Дяківська — представник Головної Управи ОУЖ.

На вищеповисаній події були присутні репортери з часописів: „Ньюс офс д Волд“, „Сандей Експрес“, „Рекордер“ (локальний лондонський часопис Кенсінгтон).

Телевізія „Лондон Віккенд“ подала у новинах про нашу акцію, а у вечірніх годинах була програма на телебаченні під заголовком „Вождаж оф гоуп“, де подано інтерв'ю з головою ОУЖ Б. Крушельницькою й доктором Орестом Мулькою, який, до речі, дуже багато допоміг нам у придбанні медицини й медичного приладдя.

Ми свято віримо, що наша спроба увінчається успіхом й акція допомоги матері й дитині в Україні буде продовжуватися й надалі з неменшим запалом.

Ніна Марченко

Вшанування пам'яті генерала Романа Шухевича у Фініксі

З ініціативи 45-го Відділу організації Оборони Чотирьох Свобід України, українська громада дуже святочно вшанувала 40-у річницю героїчної смерті ген. хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринки, який загинув 5-го березня 1950 р. поповнивши у засідку військ НКВД у Білгороді біля Львова.

У неділю, 25-го березня, були відслужені поминальні Служби Божі, а потім Панахида за його дуто в українських церквах. Потім патріотична громада прийшла до дому СУМ на Академію.

Національними гімнами і коротким словом місто голови Петра Лихлика відкрито Академію. Діти „Рідної Школи“ під проводом Христі Бойко скадали спільно вірш і зложили китицю червоних троянд під портретом ген. Романа Шухевича. Аня Лихлик дуже гарно відігравала уривок з поеми „Герой“ „Генерал Чупринка“. Доповідь виголосив колишній учасник УПА Іван Гарвас. Доповідь про генерала англійською мовою виголосила Надія Тефт. Артистка Мирослава Крук прекрасно відігравала трієписню: „Коліскову“ муз. Будного слова С. Караванського. „Ой на горі жито“ ком. Василя Шуги, і „Елегію“ слова Стебелівського муз. Майбороди при фортепіановому супроводі Рут Спін.

На закінчення всі присутні відповіли „Гей у лузі червона калина“. Голова 45-го Відділу ООЧСУ Ярослав Росоло подякував всім за присутність, о. Осип Чупілець і Іванові Креснюкові за відправу в церквах і всім, які брали участь у Академії, або чимось прислужилися для її успіху.

Марія Лихлик

п'ять місяців після єдиної жорстокої революції у Східній Європі, Румунія напередодні своїх перших вільних виборів, не має вигляду на світлі майбутності. Бо розуміння їхніх новоздобутих вольностей і дуже мізерний серед громадянства. Закордонні спонсери підтримують, що тимчасовий уряд Фронту спасіння в понятті пересічного громадянина став „фронтом не спасіння“ Румунії. Але найбільшим ворогом являється неспівність, викликана надто повільним процесом змін і це викликає загальну апатію та недовір'я.

АДМІНІСТРАЦІЯ ДЖ. БУША запропонувала в середу, 16-го травня, новий законопроект для встановлення більш строгої контролю над наркотиками. Серед цього ряду нових пропозицій важливе місце займає розширення списку злочинів, пов'язаних з наркотиками, які заслуговують кари смерті та депортація чужинців, замешаних у цих злочинах. Звичайно, на цей законопроект відразу напали з критичною групою охоронці людських прав. Особливо не сподобалась пропозиція, яка стосується депортації багатьох тисяч легальних імігрантів, які позбавляються права апеляції перед депортацією. Згідно з новим законопроектом, організатори торгівлі наркотиками можуть бути засуджені до кари смерті навіть якщо вони особисто не будуть замешані у вбивстві. Планується збільшити термін ув'язнення до 25-ти років, офіційних чинників звинувачених у корупції, пов'язаних з наркотиками. Прихильники нових заходів у боротьбі з наркотиками говорять, що нова сила і нові покарання не зможуть привести до перемоги у війні з наркотиками, якщо за ними не стоять нове військо поліції, нові прокурори та нові тюрми.

ОСОБИ, ЯКІ МАЮТЬ зв'язки з воєнними угрупованнями в Лівані передали вістки до англійського архієпископа Кантерберрі, що Терр Вейт, спеціальний посередник Англійської Церкви, є живий та здоровий після 40-місячного його схоплення у Лівані. Це перші вістки про Т. Вейта за довгий час, але політичні коментатори стверджують, що це зроблено зумисне щоб заперечити погослоки про те, що Т. Вейт не живе. Однак ці інформації не є підтверджені, а їхні речення не хотіли подавати докладніших даних чи його зміни з перебування в ув'язненні. Т. Вейт — звичайний мирянин, який був посередником у Лівані Англійської Церкви та який пропав безвісти 20-го січня 1987 року, коли він залишив свій готель у західному Бейруті, йдучи на переговори в справі західних закладників.

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТІ

У світлу пам'ять померлих дорогих осіб на українській студії Гарвардському університеті пожертвували:

Борис П. Дурбак — \$2,000 згідно із завіщанням дружини бл. п. Теодозії Дурбак, в світлу її пам'ять. Марія Овчинник — \$1,000 в пам'ять мужа. бл. п. проф. д-ра Михайла Овчинника. Герта Соколик — \$1,000 в пам'ять чоловіка. бл. п. д-ра Василя Соколика. Володимира Тарашук — \$500 в пам'ять брата. бл. п. інж. Ярослава Дачуна. Володимир і Катерина Воловодюки — \$500 в пам'ять родичів. бл. п. Дмитра і Ольги Воловодюків та бл. п. Стефана і Варвари Шевчуків.

Гали Михайлів, Дарія, Андрій і Андрійко Панчик — \$100 в пам'ять мужа, батька і дідуся. бл. п. о. Макара Михайлова і \$300 в пам'ять сестри і тети. бл. п. Олі Яхно. Іванна Ленкова — \$200 в пам'ять мужа. бл. п. проф. Маркіана Ленкова.

Олена Паліж, дружина — \$150. Софія Боярська, Адам, Верон (Бігун) — \$100. інж. Ярослав і Ольга Дужі — \$50. Михайло і Євгенія Хоми — \$40. Ярослав Ромаш — \$25. Володимир і Ольга Гриньки, Текля Польська, Анастасія Стецько, Лідія Татарська, Стефа Федик, Філімон Фурда — по \$10 замість квітів на могилу бл. п. Василя Паліжа. Марія Каліста — \$100 в пам'ять чоловіка. бл. п. проф. інж. Макара Калістого. Марія Палідора — \$100 в пам'ять мужа. бл. п. д-ра Василя Палідора.

Ада Волтер А. Хлебова з родиною — \$100 в пам'ять бл. п. Анни Радович, української вчительки в Нью-Британ. Ніна і проф. Омелья Прицак — \$100 в пам'ять бл. п. Людмили Драгоманової Демиденко. Д-р Володимир і Марія Когутки — \$100 в пам'ять св. п. інж. Ореста Гладкого. Анна Марія Сусла — \$100 в пам'ять батька. бл. п. Івана Слободана.

Марія Хрлпавица — \$100 в пам'ять бл. п. Ірини Федів. Олена Кос з дочкою Євгенією та сином Михайлом і Ярославом — \$100 в пам'ять чоловіка і батька. бл. п. інж. Романа Коса. Христина Блаженко — \$100 замість квітів на могилу вуйка бл. п. Марія Греньків.

Т-во Українських Інженерів у Дітроїті — \$100. д-р Мирослав і Анна Гнатюк, Томас і Елеонор Мур, працівники „Дітроїт Едісон“ Джері і Марія Ткачук, Оксана Ткачук — по \$50. Лев і Лідія Григорчук, інж. Ярослав і Ольга Дажі, Атанас Спосарчук —

В. Луців зустрівся у Львові з

культурними діячами

Зустріч з культурними діячами у Львові.

Під час своєї недавньої подорожі до Львова з метою організації та координації концертного турне відомого чоловічого „Византийського хору“ з Утрехту, Голландії, під керівництвом д-ра Мирослава Антоновича, яке планується на вересень ц. р.

У приміщеннях Спідки композиторів Львова відбулася зустріч, на якій були присутні наступні особи: композитори Мирослав Скорик, Юрій Ланюк; музикознавиця Марія Білинська, Юрій Булка, Ярема Якуб'як; проф. Львівської консерваторії В. Козлов та Іван Гречко культурний діяч Юрій Єременко, театральний діяч та Володимир Луців. Крім трьох останніх усі є членами Спідки композиторів України. Головною темою розмов був приїзд „Византийського хору“ з концертним турне по Україні з нагоди своїх 40-літньої діяльності. Як відомо, д-р Мирослав Антонович, диригент і творець „Византийського хору“ на протязі останніх 40-ка років студіював музику і спів у Львові в Музичному Інституті ім. М. Лисенка, а один із його учителів тепер сеньйор українських музик і композиторів, який живе у Львові, був проф. Микола Колесса. Під час зустрічі обговорено справу турне цього унікального хору. Присутні не могли вийти з дива, що така хорова одиниця зложена виключно з чужинців та яка існує вже 40 років, пропагує у світі українську церковну хорову культуру. Мистецтвознавець з ділянки музики Марія Білинська написала про це статтю у львівському часописі п. з. „Византийський хор та українська музика“.

Усі присутні у довгий розмові згоджувалися у тому, що приїзд цього надзвичайного хору буде в Україні неабиякою музичною і культурною подією. Проф. Ярема Якуб, як проф. Львівської консерваторії, займається в імені Спідки композиторів справами концертних залів і другими справами з таким проєктом пов'язаними. Треба зразу підкреслити, що диригентами хору під час турне в Україні будуть: д-р М. Антонович та Квітка Кондрацька, довголітня і відомий диригентка дівочого хору „Веснівка“ у Торонто, Канада. Почалась жвава і цікава розмова про стан української музики у діаспорі, про діяльність мистців сцени, хорових ансамблів тощо. Передусім велись розмови про діяльність та участь хорових одиниць

та поодиноких мистців під час Ювілейних святкувань у світі з нагоди 1000-ліття хрещення Русі-України та поширення співпраці під теперішню пору між Україною і діаспорою у сфері музичної співпраці зокрема, але також у ширшому значенні культурної співпраці. На кінець цієї приємної і корисної зустрічі зроблено спільну світлинку, а Володимир Луців вручив на пам'ятку цієї зустрічі композиторів Мирослава Скорика праці М. Антоновича про творчість композитора Станіслава Людкевича та працю д-ра І. Сосновського про музичну спадщину композитора Остапа Нижанківського, до речі обидві книжки є видані заходами Українського Католицького Університету у Римі. Як заявив відомий композитор Мирослав Скорик ці праці будуть для загального користування.

Цього самого дня, 7-го березня, у передбачені години у приміщенні Мисської Управи М. Львова відбулася зустріч з посадином д-р Богданом Котиком присвячена також справі згаданого вже турне. Присутні на розмову були: посадин М. Львова, д-р Б. Котик, проф. Емануїл Миско, Голова Фонду Української Культури, організації, яка погодилася допомогти у різних технічних справах пов'язаних із проєктом турне, згаданий вже проф. Я. Якуб'як, культур-

ний діяч Іван Гречко, Роман Грицина представник фірми „Астро Травел“ з Торонто, який буде відповідальний за транспорт і відвідини під час турне та Володимир Луців, організатор та координатор цього проєкту. Посадин міста з великою приємністю прийняв вістку про приїзд вищезгаданого хору в Україну, а також у процесі розмов погодився із твердженнями деяких присутніх, що крім музичного і культурного значення, яке матимуть виступи хору у Києві, Львові, Тернополі, Дрогобичі та Варшаві вони ще матимуть і міжнародне значення та, напевно, послужать більш тісним та кращим контактам у майбутньому між українським, голландським і польським народами. Б. Котик висловив своє захоплення тим, що існує у світі така чужинська хорова одиниця, що вже десятиліттями служить українській хоровій культурі, а про яку не багато людей в Україні знає. Обіцяв зі свого боку допомогти у справі реклами оголошень у пресі й телебаченні, щоб цей проєкт увінчався успіхом. Ця ділова розмова відбулася у дуже теплій і приємній атмосфері.

Наступного дня, 8-го березня, у приміщенні Фонду Української Культури, Львівське Відділення, відбулася зустріч українських культурних діячів з В. Луцим. На початку голова правління Львівського Відділення Українського Фонду Культури, ректор Інституту Прикладного і Декоративного Мистецтва у Львові проф. Емануїл Миско представив В. Луциві присутніх: Ігор А. Кудин, заступник голови організації охорони українських пам'яток, Михайло Сергієвич Косів, працівник Інституту Суспільних Наук Академії Наук УРСР, народний депутат УРСР, проф. Ярема Якуб'як педагог Львівської консерваторії, Борис А. Коловський, редактор Відділу Інформації, Іван Гречко, голова Комісії Львівської Краєвої Ради „РУХ“ з питань релігії, до речі, культурний діяч, колекціонер мистецтва, Наталя Петрівна — заступник голови Українського Фонду Культури, Наталя Самотос, ведуча концертних програмних хору „Журавлі“ під час їхнього недавнього турне в Україні та оператори відео записів, що записували цільний перебіг розмов.

У довгий розмові, що велася у надзвичайно дружній атмосфері при каві та смачних печиві обговорювалися шлий ряд справ, передусім пов'язаних із культурною діяльністю, як от влаштування мистець-

ких виставок мистців в Україні, та перебуваючих на Заході, та навпаки, виміну мистецькими ансамблями, поширення інформації про українське життя у діаспорі в Україні. Український Фонд Культури спеціально зацікавлений у тому, щоб брати практичну участь у культурній співпраці та переведення різних проєктів з такою діяльністю пов'язаними, бо на це і створена Організація, яка має свої Відділи у різних містах України. Голова цієї організації проф. Е. Миско та його співпрацівники погодилися практично допомогти, щоб концертне турне „Византийського хору“ пройшло успішно, щоб після цього проєкту можна було приступити до співпраці у різних ділянках культурного розвитку та співпраці, яка остаточно мусить допомогти поширенню української культури у світі та у зменшенню зв'язків між діячами української культури. Така співпраця може тільки допомогти у зменшенні української культурної діяльності на користь усіх українців у світі, а тим самим і цілому українському народові. Треба додати, що крім концертів під час згаданого турне „Голландські козаки“ співатимуть також Служби Божі.

В. Луців щиро подякував усім присутнім за те, що прибули, за теплу атмосферу, цікаві і корисні розмови, за поміч, яку вони готові дати хорові і другим. Він сказав, що після цього іншої колективи хочуть відвідати Україну за правдиву українську ширість та доброзичливість і остаточно за те, що всі організації готові допомогати усіми силами. Побажав їм добра від багатьох українських ансамблів та культурних діячів діаспори, з яким він довгими десятиліттями пов'язаний, та висловив надію, що такі і подібні майбутні зустрічі будуть шораз частіше та з цього буде шораз більша нам усім користь. Привітав від хору „Думка“, який також їде на турне в Україну у жовтні ц. р.

Треба вірити, що українці в діаспорі допоможуть фінансово „Византийському хору“, який не має засобів для здійснення такого благодійного і потрібного проєкту, як поїздка в Україну „Голландські козаки“ пропагують вже 40 років нашу хорову культуру на Заході. Допоможемо їм у їх 40-літній Ювілей з таким же запалом і такою ж ширістю заступати і для наших братів в Україні. Вони на це собі заслуговали.

В. Л.

Маємо на складі новий мистецький альбом

ВЕЛИКОДНІЙ ПЕРЕДЗВІН

Пісанки і поезії Оксани Лятуринської
Вступна по-англійськи Ганни Мазуренко
Видання Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб —
Виддлі Торонто, В-во „Новий Шлях“, Торонто, 1986 стор. 83
Тверда обкладинка, ціна 20.00 доларів

Замовляти: Svboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью-Джерсі зобов'язані 6% продажного податку

З'єднані...

(Закінчення зі стор. 2)

лізму, то годі не натякнути на деяку відмінність між американською і європейською-союзними системами. В Європі назрівав союз зрілих старовинних націй, які пережили породи націй на переломі XVIII і XIX сторіч, переболіли війни для їхнього утвердження, та врешті прийшли до переконання, що всі вони є сусіди, а сусідам таки треба миритися. Тому федеративну систему, що зроджується в Європі, не можна зрівнювати з американською. Була б подібність, коли б наприклад стейти Алабама, Міссісіпі й Луїзіана заселені були чорними, Техас і Арізона були еспаномовними, Ілліной — польським і т. д., словом об'єдналися були групи расово, чи національно „інші“, і була настанова плекати цю „іншість“ чи окремішність. А то маємо в ЗСА „казан для перетоплювання“, де цей процес прибирає нині довший болючі форми, бо діють на наших очах сильні центрифугальні сили. Тут не вживається навіть термін „nation“ у сенсі, якого він набрав в Європі. Це особливо прикро відчуваємо ми, бо „nationality“, це не то, що наша „нація“. Коли, отже, говоримо про європейські „федералістичні“ тенденції, мусимо все мати на увазі ці відмінності.

Врешті це оця завага: як ставиться Америка до того, що назрівало в Європі? Не може ставитися із великим ентузіазмом. Варшавський Пакт захитався, то ледве чи можна трактувати серйозно існування мілітарної загрози зі Сходу. А тоді на що здалось НАТО? Чи потрібні американські збройні сили Європи на дальшу мету? А економічний фактор. Америка досить клопоту з японською торговельною конкуренцією. А тут доходить другий, ще потужніший економічний конкурент — 340-мільйонний європейський Спільний ринок під егідою 80-мільйонної Німеччини. А їхня винахідливість, технологія, робітність. А що тут? Неграмотність молодого покоління — справжня загроза.

На світанку XXI сторіччя вилітуть новий політичний світ. Наша політична думка, на жаль, буває ще в сорокових, а то навіть у двадцятих роках епохи, що відживає. Чи наложено часи?

Кореспондент...

(Закінчення зі стор. 1)

КГБ подумана як частина реабілітаційної кампанії, яка має за завдання піднести престиж КГБ в очах суспільства, що згідно з урядовими цифрами, розстріляв і вимордував в інший спосіб 1.7 міль. громадян. Згідно з опінією совєтських і закордонних істориків це число сягає понад 60 міль. осіб, не враховуючи воєнних операцій КГБ і масових вивозів населення, зокрема з України, велика частина якого загинула по дорозі в Сибір.

Ген. Карбайнов признався, що через Лубянку пройшли тисячі в'язнів. Там вони переходили слідство, але розстріли відбувалися в інших заведеннях і місцях. Призначених на вивіз до концтаборів в'язнів перевозили в більшості до тюрми в Лефортово. Спільнота домагається, щоб Лубянку повністю перетворити на музей і пам'ятник жертвам сталінізму, а архіви КГБ передати публічному закордонному документу. Деякі депутати наотмість пропонують зруйнувати будинок і на його місці побудувати мешканцеві комплекс. КГБ, очевидно, протестує проти цих пропозицій, бо, мовляв, надто „дорого переносити всю головну квартиру“, — каже ген. Карбайнов, може навіть страшний тасмичний масових мордів КГБ.

Хоч КГБ відмовляється від свого минулого, в Лубянці все ще панує елітарна атмосфера, ніби ця установа дійсно стоїть на сторожі соціалізму. КГБ все ще величезного кума Фелікса Дзержинського і оборона „червоного терору“, який нібито нічого спільного не має зі сталінським, хоч на ці теми можна б писати книги і оприлюднювати брехню, — кажуть спостерігачі, які читали звіт про Даббса.

Оцінки...

(Закінчення зі стор. 2)

ли цей том свіжими інтерпретаціями та цікавою дискусією, але не всі вони є на однаковому високому рівні ознайомлення з сучасною західною літературою. Однак, рецензент стверджує, що більшість статей в цьому збірнику репрезентує значний поступ у концептуальній процесу в розвитку націй Східної Європи і тому цей випуск корисний для усіх, хто вивчає процеси творення націй в світі.

Четвертим тематичним числом „Гарвардських Українських Студій“, річником за 1988-89 р., що незабаром вийде, стануть матеріали міжнародного Конгресу в Равенні для відзначення тисячоліття християнства на Русі-Україні.

Професор В. Довлер з Торонтського університету написав рецензію у недавньому числі канадського історичного журналу „Canadian Journal of History“ (том 23, 1988, ст. 274-75) на монографію д-р Патрісії Герлігі „Одеса: Історія 1794-1914“. Він з'ясував зміст книжки стверджуючи, що... Д-р Герлігі чудово і детально передала історію Одеси... вносячи цінний вклад в галузь науки про історію міст“.

Другу, також прихильну рецензію на книжку д-р П. Герлігі написав д-р А. Рібер з Пенсильванського університету у Філадельфії. Проф. Рібер приписує книжці високий науковий рівень, хоч зауважує, що можна було поширити аналіз певних речей: політики розбудови залізниць в околиці Одеси, вартості і торгівельних поглядів одеських купців, мистецтва у цілому динамічному молодому місті. Він пише, що найславнішим одеським експортом, крім зерна, були саме концертові скрипки! Рецензія появилась у журналі Американської Історичної Асоціації „The American Historical Review“ (том 93, 1988, ст. 1087).

Німечкий журнал „Jahrbuch für Geschichte Osteuropas“ (том 36, 1988, ст.

623-624), що виходить у Штутгарті, помістив анотацію про збірку праць Івана Лисака-Рудницького, п. н. „Есеї про модерну історію України“ (497 ст.), яка появилась у 1987 році у видавництві УНІГУ як спільне видання УНІГУ та Канадського Інституту Українських Студій в Альберті. У довідці поданий зміст книжки та позитивна її оцінка.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У відгуку на „Сотню сонетів Остапа Тарнавського“ („Свобода“ з 8-го травня) на четвертій сторінці, в передостанньому відступі помилково надруковано „Його бібліографічних поезій...“; повинно бути позитивний. — Ред.

ПІЗНІ

I want to buy ICEHOCKEY — OLYMPIC and SPORTS PINS

from Western Europe and USSR, CSSR, Poland. Call or write: Michael Drechsler, 847A 2nd Ave., Suite 344, New York 10017 tel.: (212) 475-8720

ДО ВІНАЙМУ

5 KIMNAT
у дво-родинних домі від 1-го червня. Вудгевен, 87-ма вул., близько всієї комунікації, крамниць і церкви
Tel.: (718) 849-5493

НА ПРОДАЖ

На продаж дім у Кергонксоні на Золотій Осені, недалеко Союзівки, гарно пожитий, дешево. За інформацією телефонуйте на число (212) 666-0264, або (914) 626-8266, вечором

ВІДИШЛИ ВІД НАС

АННА ГРИШКО, член УНС Відділу 25-го в Джерсі Сіті, Н.Дж., померла 17-го березня 1990 року на 92-му році життя. Нар. в селі Угрів, Україна. Членом УНС стала 1926 року. Залишила у смутку дочку Ізабеллу А. Стар. Похорон відбувся на укр. цвинтарі са Миколая в Ст Клер, Па.
Вічна Їй Пам'ять!

Марія Савчик, секр.

ПЕТРО ГУЖВА, член УНС Відділу 424-го Т-ва „Герой Крут“ у Філадельфії, Па., помер на 74-му році життя. Нар. 23-го серпня 1906 року на Україні Членом УНС став 1949 року Залишив у смутку дружину Домну сина Анастасія з родиною та дочок: Тамару, Валентину і Галю з родинами. Похорон відбувся 11-го квітня 1990 року на цвинтарі са Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.
Вічна Їй Пам'ять!

Віталій Трипупенко, секр.

ДАНИЛО ЗАВИРУХА, член УНС Відділу 433-го ім. Івана Мазепи в Вест Айсін, П.І. Н.Й., помер 28-го березня 1990 року на 78-му році життя. Нар. 1911 року в Ньюарку, Н.Дж. Членом УНС став 1942 р. Залишив у смутку дружину Іванну, сина Данила, мол. дочку Дарію, троє внуків і братів Стефана і Вілліама. Похорон відбувся 31-го березня 1990 року на Норт Бабилон Семетері в Норт Бабилон, П.І. Н.Й.
Вічна Їй Пам'ять!

Іванна Завируха, секр.

ЛЕВ БАЛУК, член УНС Відділу 200-го Т-ва „Вільна Україна“ в Озон Парку, Н.Й., помер 2-го квітня 1990 року на 74-му році життя. Нар. 11-го жовтня 1915 року в Массачусеттс, ЗСА. Членом УНС став 1947 року. Залишив у смутку дружину Гелен, сина Микола з дружиною та двоє внуків Давида і Христини, рідного брата з дружиною Ольгою, дочка Марія з мужем та ближчу і дальшу родину в Америці й Україні. Похорон відбувся на цвинтарі „Оліва Гора“ в Брукліні, Н.Дж.
Вічна Їй Пам'ять!

Іван Пригода, секр.

МИКОЛА НІКЕЛ, член УНС Відділу 147-го ім. са Миколая в Аллентаві, Па., помер 22-го січня 1990 року на 95-му році життя. Нар. 4-го квітня 1894 року в Україні Членом УНС став 1929 року Залишив у смутку дочок Ану Е. Катерину Штал з мужем Джеральдом, Мері — дружиною Дональда Р. Джекобі, 9 внуків і 18 правнуків. Похорон відбувся 24-го січня 1990 року на укр. православним цвинтарі са Марії у Вайтголл Тел., Па.
Вічна Їй Пам'ять!

Дженіс Мілініч, секр.

АННА ФЕДОРИШИН, член УНС Відділу 367-го Т-ва „Запорозька Січ“ в Рочестері, Н.Й., померла 19-го березня 1990 року на 69-му році життя. Нар. 15-го травня 1920 року в Рочестері, Н.Й. Членом УНС стала 1934 року. Залишила у смутку сестер Марію і Катерину Федорихин. Похорон відбувся 22-го березня 1990 року на цвинтарі Вайт Гевен Меморіал Парк в Перинтон, Н.Й.
Вічна Їй Пам'ять!

Василь Попович, секр.

ВАСИЛЬ ВАКІВ, член УНС Відділу 379-го ім. са Юрія в Чикаго, Ілл. помер 20-го березня 1990 року на 80-му році життя. Нар. 12-го січня 1910 року в селі Раків, Україна. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Христини, сина Ганса і Михайла з дружиною Дженифер. Похорон відбувся 23-го березня 1990 року на цвинтарі Белфорд в Елмгірт, Ілл.
Вічна Їй Пам'ять!

Василь Семків, секр.

ІЛЬКО СІДУН, член УНС Відділу 104-го ім. са Миколая в Перт Амбой, Н.Дж., помер 18-го квітня 1990 року на 86-му році життя. Нар. 15-го червня 1904 року в Бенедикті, Карпатська Україна. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Марію Хома, сестру Марію Дунініч, чотирьох внуків та дальшу родину. Похорон відбувся 20-го квітня 1990 року на цвинтарі са Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.
Вічна Їй Пам'ять!

Василь Матковський, секр.

ШКІРНІ НЕДУГИ РАК ШКІРИ
ВЕНЕРИЧНІ ХВОРОБИ
ЗАБІГИ ПРОТИ ВТРАТИ ВОЛОССЯ
ЗАСТРИКИ COLLAGEN
ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК
JIM BARAL, M.D.
ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ ДЕРМАТОЛОГ
Центр американської дерматології
(212) 247-1700
210 Central Park South
New York, N.Y.
(bet. 5th & 7th Ave.)
Medicare приймається
Пациєнти приймаються тільки за домовленням
Працюємо також в суботу
Можете знати нас скоро в NYNEX Yellow Pages

YAKKA COMPANY
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
МАЄМО БАНДУРИ НА ПРОДАЖ

РОЗШУКИ
Ганна Петрівна Бадовська
пошукує брата
ІОСИПА ПЕТРОВИЧА БАДОВСЬКОГО
нар. в 1905 або 1907 році в селі Торчановичі, Старо-Самбірського району, область Львівська, або його родину — діти, внуки, дружина. Хто знає про нього або він сам, прошу писати на адресу:
USSR, Львівська обл., місто Дрогобич, вул. Радянська 81/2 кв. 17
Возник Ганна Петрівна

ШУКАЄМО БІЛІКА. ВАСИЛЯ
син. Онуфрія з Винницької області який правдоподібно проживав в Америці. Просимо його, або хто знає про нього, допомогти повідомити:
Olga Farmiga
2144 4th Ave.
Passaic, N.J. 07655
(201) 271-8019

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER
Serving Ukrainian singles of all ages throughout the United States and Canada
For information send a self addressed stamped envelope to Single Ukrainians
P.O. Box 24733
Phila., Pa. 19111

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛІУС НАЙГРО — директор Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговування ЧЕСНО
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тіл. Останків з різних країн світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на цвинтарі са Андрія в Бавнд Бруку са Діа та Гемптонбургу та інших
ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — український **ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ**
К. М. КАРДОВИЧ
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (718) 277-2332
Відкрито кожного дня в суботу включно від 9 до 5 по пол. На бажання і для вигоди клієнтів радо з'їдемо до Вашого дому з проєктом і порадами

EUROPIAN STANDARD ELECTRONIC SYSTEM 220 V 50 HZ
Найвигідніший подарунок для ваших РІДНИХ в УКРАЇНІ:
ВІДЕОМАГНІТОФОНИ, КАСЕТНЕ РАДІО, КОМПЮТЕРИ, ВІДЕОКАМЕРИ та інше.
• Консультація і продаж
• Українська обслуговування
• Відсилаємо у всі міста ЗСА, Канади, Союзівського Союзу
Прощу звертатись
RAISA FINE JEWELRY
28800 Gratiot Ave., Roseville, MI. 48066
Tel. (313) 773-2160
Працюємо на тижні від 10:00 до 9:00, в неділю від 12:00 до 5:00

ФОНД ДОПОМОГИ ДІТАМ ЧОРНОБИЛЯ
звертається до УКРАЇНЦІВ в ДІАСПОРІ при-
силати грошові пожертви на закуп і перевезення в Україну ліків, вітамінів, харчів, одягу тощо для хворих дітей від надмірної радіації дітей в Україні.
Моя жертва _____ дол.
Чек випускати на Children of Chernobyl Relief Fund
Ім'я і прізвище _____
Адреса _____
Пожертви приймемо висипати на адресу:
Children of Chernobyl Relief Fund or Rukh Fund
c/o Ukrainian National Ass'n
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302
або
Children of Chernobyl Relief Fund or Rukh Fund
272 Old Short Hills Rd., Short Hills, N.J. 07078
ПРАВА ФОНДУ ДОПОМОГИ ДІТАМ ЧОРНОБИЛЯ
Проф. Тарас Гунчак, голова